

Przedmiotowe zasady oceniania z religii dla klasy pierwszej szkoły podstawowej

Przedmiotowy System Oceniania z religii został opracowany na podstawie Programu nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach nr AZ-1-01/18 zatwierdzonego przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w Częstochowie w dniu 19 września 2018 r. Przedmiotowy System Oceniania z religii jest zgodny z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie oceniania, klasyfikowania i promowania uczniów i słuchaczy w szkołach publicznych (Dz. U. poz. 373). Podręcznik z ćwiczeniami: Religia klasa 1 szkoły podstawowej „Pan Bóg jest naszym Ojcem” wyd. Święty Wojciech.

Na przedmiotowy system oceniania z religii składają się:

1. Sposoby realizacji treści programowych.
2. Cele oceniania.
3. Zasady oceniania.
4. Obszary aktywności ucznia podlegające ocenie.
5. Wymagania programowe i kryteria oceniania osiągnięć uczniów.
6. Przewidywane osiągnięcia uczniów.
7. Wskazania dla katechety realizującego program katechezy w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „Pan Bóg jest naszym Ojcem.”

Ad. 1. Sposoby realizacji treści programowych

1. podczas katechezy realizowane są zarówno cele dydaktyczne, jak i praktyczno-wychowawcze oraz formacyjne,
2. katecheta dba o przyswajanie przez uczniów wiedzy religijnej, stopniowe interioryzowanie przez nich wartości i norm moralnych oraz pogłębianie wiary,
3. uczeń powinien odkrywać ślady Bożego działania na kartach Pisma Świętego i naśladować dobroć Boga,
4. podczas modlitwy katecheta wprowadza modlitwę spontaniczną jako potwierdzenie, że modlitwa to rozmowa dziecka Bożego z kochającym Bogiem Ojcem
5. realizowane treści rozbudzają w pierwszoklasistach świadomość uczestniczenia we wspólnocie ludzkiej, Kościoła, rodzinnej i klasowej, należy odwoływać się do wyobrażeń katechizowanych, które już posiadają,
6. realizowane treści uczą sposobów porozumiewania się z innymi osobami, nawiązywania kontaktów, współpracy z rówieśnikami i odpowiedzialności za innych zgodnie z możliwościami psychospołecznymi uczniów klasy I. Przejawem realizacji programu będzie umiejętność współpracy z innymi osobami we wspólnocie ważnej dla dziecka,
7. podczas katechezy ważna jest atmosfera zajęć. Poprzez liczne zabawy edukacyjne pierwszoklasiści mają doświadczyć radości we wspólnocie klasowej wynikającej z faktu, że są ukochanymi dziećmi Boga, które wzajemnie się szanują i współpracują ze sobą,

Ad. 2. Cele oceniania

1. Informowanie na bieżąco ucznia, jego rodziców, prawnych opiekunów o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych i postępach w tym zakresie.
2. Wspieranie rozwoju ucznia przez diagnozowanie jego osiągnięć w odniesieniu do wymagań edukacyjnych przewidzianych w programie nauczania religii
3. Dostarczenie uczniom, rodzicom (prawnym opiekunom) i wychowawcom informacji o postępach, osiągnięciach oraz trudnościach ucznia.
4. Motywowanie uczniów do aktywności na lekcjach religii.
5. Kształtowanie w uczniach postawy otwartości i zaufania na Bożą miłość, uświadamianie im, że są ukochanymi dziećmi Boga.
6. Rozwijanie aktywności ucznia poprzez elementy budujące wspólnotę klasową (gry i zabawy edukacyjne, modlitwa, wspólne śpiewy).

Ad. 3. Zasady oceniania

1. Nauczyciel na początku roku szkolnego informuje uczniów i rodziców (prawnych opiekunów) o wymaganiach edukacyjnych z religii wynikających z realizowanego programu nauczania oraz sposobach sprawdzania osiągnięć uczniów.
2. Oceny bieżące wyrażone są w stopniach w skali 1–6.
3. Uczeń jest zobowiązany do noszenia podręcznika z ćwiczeniami.
4. Wykonywanie zadań w podręczniku podlega ocenie.
5. Uczeń powinien otrzymać w ciągu półroczu minimum cztery oceny bieżące. Każda ocena jest jawna i wystawiona według ustalonych kryteriów.
6. W przypadku nieobecności z przyczyn losowych, uczeń ma obowiązek uzupełnić braki w ciągu dwóch tygodni od powrotu do szkoły.
7. W przypadku trudności w opanowaniu materiału, dłuższych usprawiedliwionych nieobecności uczeń ma prawo do pomocy ze strony katechety.
8. Uczeń ma prawo do dodatkowych ocen za wykonane prace nadobowiązkowe.
9. Na cztery tygodnie przed klasyfikacyjnym posiedzeniem rady pedagogicznej nauczyciel informuje ucznia i jego rodziców o przewidywanej dla niego ocenie – szczególnie o ocenie niedostatecznej. Za pisemne poinformowanie odpowiada wychowawca.
10. Kryteria odpowiadające śródrocznym i rocznym stopniom szkolnym zgodne są z *Wewnątrzszkolnym Systemem Oceniania*.

Ad. 4. Obszary aktywności ucznia podlegające ocenie

1. Formy ustne:

- odpowiedzi ustne odtwórcze i twórcze, w tym modlitwy

2. Formy pisemne:

- zadania w podręczniku
- zadania zespołowe wykonywane na lekcji w formie zabaw edukacyjnych

3. Formy praktyczne:

- działania wynikające z celów lekcji
- aktywność ucznia na lekcji
- praca w grupach i indywidualna

4. Uczeń ma obowiązek:

- aktywnie włączać się w realizowane działania na katechezie
- wykonywać wskazane przez katechetę zadania w podręczniku
- współpracować z rówieśnikami podczas zabaw edukacyjnych
- wykonywać zadania zgodnie z poleceniami katechety
- poprawić ocenę niedostateczną.

Ad 5. Wymagania programowe i kryteria oceniania osiągnięć uczniów

Wymagania programowe i kryteria ocenia osiągnięć uczniów				
1. Spotykamy się we wspólnocie				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- odpowiada poprawnie na pozdrowienie: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” - wskazuje zasady dobrego zachowania na lekcji religii i w szkole - potrafi opowiedzieć w jaki sposób rodzice okazują dzieciom swoją miłość.	- odpowiada poprawnie na poznane pozdrowienia chrześcijańskie - rozumie i przestrzega zasady obowiązujące na lekcjach religii i w szkole - wymienia gesty, zachowania, postawy rodziców świadczące o ich miłości do dziecka	- wyjaśnia, że wypowiadając pozdrowienia chrześcijańskie, uwielbiamy Boga - wnioskuję, że jego właściwe zachowania sprawiają, że ma wielu przyjaciół - podaje przykłady okazywania wdzięczności dziecka za miłość rodziców	-wykorzystuje pozdrowienia chrześcijańskie w odpowiednich sytuacjach dnia codziennego - akceptuje wszystkie osoby należące do wspólnoty klasowej, służy im pomocą -odkrywa, że w codziennych czynnościach, obowiązkach i zatroskaniu rodzice wyrażają swą miłość do dziecka	-odróżnia pozdrowienia chrześcijańskie i świeckie, stosuje je odpowiednio do sytuacji -uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie klasowej i szkolnej, ze szczególnym naciskiem na pomoc innym - uzasadnia, że okazując szacunek rodzicom, wypełnia Boże przykazanie

- mówi o sobie „Jestem dzieckiem Bożym” - nazywa kościół domem Bożym. - wyjaśnia, że Pan Bóg jest obecny w Kościele na całym świecie - wykonuje znak krzyża z pomocą katechety	- wyjaśnia, że od momentu chrztu świętego jest dzieckiem Bożym - wyjaśnia, że dzieci Boże spotykają się w kościele z Panem Jezusem - wyjaśnia, że to Pan Jezus ustanawia Kościół - wyjaśnia, że może się modlić do Boga znakiem krzyża	- wyjaśnia, że jako dziecko Boże zwraca się do Boga „Ojcze” - wyjaśnia, że Pan Bóg jest w sposób szczególny obecny w kościele - wyjaśnia, że każde dziecko Boże jest wezwane do głoszenia Ewangelii słowem i zachowaniem - wyjaśnia, że krzyż jest znakiem Bożej miłości	- powtarza słowa wypowiedziane przez kapłana podczas chrztu świętego „Ja ciebie chrzczę, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego” - definiuje pojęcie parafii jako wspólnoty dzieci Bożych - odkrywa, że Pan Jezus nadal powołuje kapłanów, aby głosili Dobrą Nowinę na całym świecie, sprawowali Eucharystię - odkrywa, że znak krzyża to modlitwa do Boga Ojca, Pana Jezusa i Ducha Świętego	- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego - odkrywa, że jest częścią wspólnoty parafialnej, w której może służyć innym - znajduje powiązanie między powołaniem Piotra i apostołów a ludźmi, którzy dzisiaj są wezwani do głoszenia Ewangelii - wyjaśnia w czym objawia się moc Boga Ojca, Syna Bożego i Ducha Świętego
2. Pan Bóg mnie stwarza				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wymienia dzieła stworzone przez Boga - wyjaśnia, że Bóg stwarza człowieka szóstego dnia - odkrywa, że Bóg stwarza człowieka na swoje podobieństwo - nazywa Boga dobrym	- rozróżnia dzieła stwarzane przez Pana Boga od rzeczy tworzonych przez człowieka - stwierdza, że człowiek jest podobny do Boga, bo potrafi kochać - potrafi powiedzieć, że Bóg jest zawsze z nami - nazywa aniołów wysłannikami Boga	- formułuje prostą modlitwę, dziękując Bogu za Jego dzieła - odkrywa, że człowiek otrzymuje od Boga dar miłości, aby okazywać ją Bogu i drugiemu człowiekowi - wyjaśnia, że Bóg obdarowuje nas talentami, abyśmy wykorzystywali je na pożytek swój oraz drugiego człowieka - wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie	- wskazuje, że zadaniem człowieka jest troska o stworzony przez Pana Boga świat - odkrywa, że każdy człowiek jest wyjątkowy, неповtarzalny - wymienia talenty, umiejętności, którymi Pan Bóg go obdarza - wskazuje, że Bóg pragnie, aby każdy człowiek odkrywał Jego obecność w swoim życiu	- odkrywa, że Pan Bóg stwarza świat z miłości do człowieka, że pragnie, by czynił sobie ziemię poddaną - wskazuje, że Pan Bóg powołuje człowieka, Adama i Ewę do miłości - odkrywa obecność Boga w różnych fazach ludzkiego życia - na podstawie tekstów biblijnych uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra

- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg stwarza aniołów - stwierdza, że każdy człowiek ma swojego opiekuna, Anioła Stróża. - potrafi powiedzieć, że Pan Bóg powołuje proroków - wymienia imiona pierwszych rodziców stworzonych przez Boga, - na podstawie przykładów odróżnia dobro od zła - okazuje radość z faktu, że jest wyjątkowy dzięki Bożej miłości	- z niewielką pomocą katechety modli się słowami „Aniele Boży” - odkrywa, że Pan Bóg powołuje Samuela do służby Bożej - wyjaśnia, że pierwsi rodzice byli nieposłuszni Panu Bogu - dokonuje wyboru między dobrym a złym zachowaniem. - podaje przykłady dobrych i złych zachowań - wyjaśnia znaczenie pojęcia świątynia	- wyjaśnia, że aniołowie to Boży posłańcy, że strzegą od zła, aby każdy mógł pójść do nieba - zna słowa modlitwy „Aniele Boży” - wyjaśnia, że prorok to człowiek, który mówi w imieniu Pana Boga, nawołuje do nawrócenia - potrafi odpowiedzieć na pytania dotyczące historii nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Boga - ma świadomość, że dziecko Boże nie odpowiada złem na zło - potrafi powiedzieć, że od momentu chrztu świętego jest świątynią Ducha Świętego	- wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem Bożej miłości do człowieka - zna słowa modlitwy „Aniele Boży” i potrafi wyjaśnić znaczenie jej słów - opowiada historię powołania proroka Samuela - opowiada historię nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Pana Boga - wyjaśnia, co to znaczy „kochać bliźniego jak siebie samego” - wyjaśnia na czym polega wyjątkowość człowieka stworzonego przez Boga	- odkrywa, że aniołowie wychwalają Pana Boga i pomagają ludziom, towarzysząc im w życiu - odkrywa, że z ogromnej troski wypływającej z Bożej Miłości każdy otrzymał od Pana Boga wielki dar – Anioła Stróża - wskazuje, że Pan Bóg posyła ludzi, którzy w trudnych sytuacjach pomagają nam odkrywać działanie Pana Boga. - wskazuje, że nieposłuszeństwo wobec Pana Boga czyni nas nieszczęśliwymi. - odkrywa, że Bóg obdarowuje człowieka rozumem i wolną wolą - na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, co to znaczy, że ciało jest świątynią Ducha Świętego
--	--	--	--	--

3. Pan Bóg mnie kocha

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że rodzice/ dziadkowie jako pierwsi mówią dziecku o Bogu - wskazuje miejsca, gdzie możemy czytać Pismo Święte lub go słuchać - potrafi powiedzieć, że Pan Bóg jest	- wyjaśnia, że odkrywamy Pana Boga poprzez wszystko, co stwarza - wyjaśnia, że Pismo Święte to inaczej Biblia - nazywa kościół domem	- formułuje proste modlitwy, w których wyraża wdzięczność i uwielbienie Boga. - wyjaśnia, że Biblia to najważniejsza księga wszystkich dzieci Bożych - okazuje wiarę i szacunek wobec	- odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i dziękuje za nie - wyjaśnia, że Pan Jezus mówi do nas poprzez słowa Pisma Świętego - na podstawie odczytanego	- umacnia postawę wdzięczności Panu Bogu i ludziom za otrzymane dary - wyjaśnia, czym jest Pismo Święte, okazuje szacunek Słowu Bożemu - wskazuje, w jaki sposób Bóg jest

obecny w swoim kościele - wskazuje, że Bóg jest obecny w liturgii w osobie kapłana - z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże - podaje przykłady zachowań przyjaciół Pana Jezusa - wyjaśnia, że poprzez chrzest święty należymy do Kościoła - wyjaśnia, że od momentu chrztu świętego jesteśmy dziećmi Bożymi	Bożym - podaje przykłady zadań, które wykonują osoby powołane (księża) - wyjaśnia, że przykazania Boże mówią nam jak mamy postępować - wyjaśnia jakie przykazanie zostawia nam Pan Jezus - wyjaśnia, że Jan Chrzciciel chrzci Pana Jezusa w rzece Jordan - na podstawie opowiadania wyjaśnia, że Pan Bóg będzie nas kochał zawsze i nigdy nas nie zapomni	Boga obecnego we Mszy świętej - uzasadnia potrzebę modlitwy za kapłanów - zna tekst Przykazania miłości Boga i bliźniego - wskazuje, jak w codziennym życiu należy zachowywać przykazania - opowiada, jak przebiega udzielanie sakramentu chrztu - formułuje modlitwę, w której dziękuję Bogu za Jego miłość.	Pisma Świętego wyjaśnia, dlaczego wierzący gromadzą się w niedzielę na Mszy Świętej - wyjaśnia, że każde dziecko Boże jest powołane przez Pana Jezusa do głoszenia słowa Bożego - wyjaśnia, jak w codziennym życiu należy przestrzegać trzech pierwszych przykazań - wyjaśnia, jakie postawy sprzeciwiają się Bożym przykazaniom. - wyjaśnia symbolikę chrztu świętego - wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiarę, wyraża wdzięczność za nie.	obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, pod postaciami eucharystycznymi, w słowie Bożym) - wyjaśnia, że kapłani, tak jak apostołowie są powołani przez Pana Jezusa do sprawowania Mszy Świętej, mają moc odpuszczania grzechów, sprawowania sakramentów świętych - odkrywa zależność między przestrzeganiem przykazań a okazywaniem miłości Bogu - uzasadnia, że przestrzegając przykazań, okazujemy miłość Bogu i bliźnim - określa, czym jest chrzest w życiu człowieka - wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka
Katechezy okolicznościowe cz. 1				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wskazuje październik jako miesiąc, w którym szczególnie pamiętamy o modlitwie różańcowej - wymienia cechy człowieka, który jest przyjacielem Pana Boga	- nazywa Maryję Matką Bożą Różańcową - mówi, kiedy jest obchodzona uroczystość Wszystkich	- odkrywa, że Maryja prosiła dzieci fatimskie o modlitwę różańcową za grzeszników - określa świętego jako przyjaciela Pana Boga, który przebywa z Nim	- opowiada o spotkaniu Matki Bożej z dziećmi w Fatimie - wymienia imiona kilku świętych, i formułuje prośbę	- wyjaśnia w jaki sposób modlimy się na różańcu - stwierdza, że każdy człowiek jest powołany do świętości

- wskazuje datę 2 listopada jako dzień modlitwnej pamięci o zmarłych - wyjaśnia, że w Adwencie czekamy na narodziny Pana Jezusa - wyjaśnia kim był Święty Mikołaj - wskazuje Betlejem jako miejsce narodzin Pana Jezusa	Świętych - modli się za zmarłych słowami „Wieczny odpoczynek „... - wymienia symbole adwentowe: wieniec adwentowy, roratkę, lampion oraz opisuje ich wygląd - podaje, jak można naśladować Świętego Mikołaja, okazując dobro innym - podaje daty Świąt Bożego Narodzenia i Święta Trzech Króli	w niebie - opowiada historię wskrzeszenia Łazarza przez Pana Jezusa - określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na narodziny Pana Jezusa - wymienia najważniejsze fakty z życia Świętego Mikołaja - wymienia osoby, które przybyły powitać nowonarodzonego Pana Jezusa	modlitwę za ich pośrednictwem - wyjaśnia, że ludzie po śmierci nadal żyją, dla nich Pan Jezus przygotował niebo - wyjaśnia znaczenie symboli adwentowych - potrafi powiedzieć, że czyniąc dobro, służymy Panu Bogu - opowiada o pasterzach i królach przybywających do nowonarodzonego Pana Jezusa	- wymienia modlitwę jako najlepszy sposób pomocy zmarłym - wyjaśnia co znaczą słowa Pisma Świętego „Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego” - odkrywa, że święty Mikołaj realizował polecenie Boże ; „Słuchaj mój synu, bądź dobry, prostą drogą prowadź swe serce” - wyjaśnia co musimy uczynić, aby stać się podobnymi do pasterzy i trzech króli odwiedzających nowonarodzonego Pana Jezusa
4. Pan Bóg troszczy się o mnie				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg jest miłosiernym Ojcem - nazywa modlitwę rozmową z Panem Bogiem - wyjaśnia, że Pan Bóg posyła anioła do Maryi	- potrafi powiedzieć, że miłosierny Bóg Ojciec przebacza nam grzechy, gdy o to prosimy - wskazuje Abrahama jako człowieka, z którym rozmawia Pan Bóg - wyjaśnia, że Pan Bóg wybiera Maryję na Matkę Swego Syna	- odpowiada na pytania do omawianego fragmentu Ewangelii św. Jana - odkrywa, że może zaufać Panu Bogu tak jak Abraham - odkrywa, że Maryja wyraża zgodę i poprzez słowo „Amen” mówi: Bogu „Niech tak się stanie”.	-wymienia przejawy Bożego miłosierdzia - wyjaśnia, na podstawie historii Abrahama, że zaufanie miłosiernemu Bogu czyni życie człowieka szczęśliwym - wyjaśnia, że Maryja jest matką Jezusa i wszystkich ludzi	- uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Bogu Ojcu - uzasadnia potrzebę zaufania Panu Bogu, który rozmawia z człowiekiem w czasie modlitwy - odkrywa, że Maryja uczy nas zaufania do Pana Boga

- podaje imię Dawida jako człowieka, który często się modlił	- na podstawie tekstów z Psalmów poznaje modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i prośby	- potrafi ułożyć krótką modlitwę uwielbienia, dziękczynienia i prośby	- potrafi wyjaśnić pojęcia: modlitwa prośby, uwielbienia, dziękczynienia	- potrafi powiedzieć kilka zdań o Dawidzie
- wraz z katechetą modli się słowami modlitwy „Ojcze nasz”	- odkrywa, że Pan Jezus uczy nas, jak modlić się do Pana Boga oraz pragnie, abyśmy nazywali Pana Boga Ojcem	- modli się słowami modlitwy Ojcze nasz	- podaje przykłady, kiedy używamy imienia Bożego nadaremnie	- wyjaśnia znaczenie słów „Święć się Imię Twoje”
- odkrywa, że czyniąc dobro, jest posłuszny Panu Bogu	- odkrywa, że wypowiadając słowa „Przyjdź królestwo Twoje”, wyznaje wiarę w ponowne przyjście Pana Jezusa	- wyjaśnia, że modląc się słowami „Przyjdź Królestwo Twoje” prosimy, aby Pan Bóg pomagał nam budować królestwo Boże na ziemi	- wyjaśnia, że królestwo Boże na ziemi jest tam, gdzie panują miłość, radość, przebaczenie, dobro,	- odkrywa, że Pan Jezus przyjdzie ponownie na świat - rozwiązuje dylematy moralne, ukazując życie zgodne z Bożymi przykazaniami.
- wskazuje, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy Pana Boga, aby nikomu nie brakowało chleba, aby nie było głodu na ziemi	- argumentuje, że należy szanować jedzenie, dzielić się nim z innymi.	- odpowiada na pytania dotyczące fragmentu Ewangelii o rozmnożeniu chleba	- odkrywa, że Pan Bóg troszczy się o pokarm dla ciała i duszy każdego człowieka	- wyjaśnia, że chleb jest pokarmem dla ciała, a pokarmem dla duszy jest Ciało Chrystusa
- wyjaśnia, że w modlitwie Ojcze nasz prosimy, by Bóg Ojciec wybaczał nam nasze grzechy	- odkrywa, że Pan Bóg pragnie, abyśmy umieli przepraszać za swoje złe czyny i wybaczać innym	- wyjaśnia, że krzywdząc innych, nie jesteśmy posłuszni Bogu Ojcu	- odkrywa, że Pan Bóg odpuszcza nam nasze winy, gdy my przebaczymy innym	- odkrywa, że Pan Jezus pragnie, abyśmy naśladowali Go przebacząc innym
- odróżnia dobro od zła, podaje przykłady	- w modlitwie prosi Pana Boga o pomoc w wyborze dobra	- odkrywa, że modląc się słowami „I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”, prosimy Boga Ojca, abyśmy nie ulegali pokusom	- potrafi powtórzyć słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski”	- wyjaśnia, że słowa Pana Jezusa „Wystarczy ci mojej łaski” oznaczają, że Pan Jezus będzie nam pomagał wybierać dobro
- wyjaśnia, że pomagając drugiemu człowiekowi, pomagamy Panu Jezusowi	- odpowiada na pytania dotyczące przypowieści o miłosiernym Samarytaninie	- wyjaśnia co znaczy dzisiaj człowiek miłosierny	- podaje przykłady uczynków miłosierdzia	- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia
- odkrywa, że modlitwa jednoczy rodzinę	- odkrywa, że sam Pan Jezus zachęca nas do nieustannej modlitwy	- odkrywa, że kiedy cała rodzina modli się, to Pan Jezus jest wśród nich	- wyjaśnia dlaczego rodzinę nazywamy Kościołem domowym, podaje przykłady jak	- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej,

- potrafi powiedzieć, jak powinien zachowywać się podczas Mszy świętej - wyjaśnia, że modląc się i czyniąc dobro, naśladujemy świętych	- rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne - odkrywa, że czynienie dobra i częsta modlitwa sprawiają, że jesteśmy szczęśliwi	- potrafi powiedzieć jak modlił się faryzeusz, a jak celnik - odkrywa, że Pan Jezus pragnie, abyśmy nie odpłacali złem za złó, abyśmy często się modlili	powinna żyć rodzina chrześcijańska - na podstawie fragmentu Ewangelii wyjaśnia, jak należy się modlić - wnioskuje, że święci czerpali z modlitwy siłę, by kochać Pana Boga i ludzi	- na podstawie przypowieści wyjaśnia, że Pan Jezus pragnie, abyśmy nie wywyższali się i byli skromni - odkrywa, że święci są widzialnymi znakami Pana Boga w świecie, wymienia imiona świętych
5. Jesteśmy Bożą rodziną				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- prawidłowo stosuje nazwy członków rodziny - wymienia osoby tworzące Świętą Rodzinę - wyjaśnia w jaki sposób okazuje posłuszeństwo rodzicom - wymienia dary, jakimi obdarza nas Pan Bóg (ciało, dusza, rozum, emocje, wolna wola) - odkrywa, że Pan Bóg kocha wszystkich ludzi - wymienia osoby należące do jego rodziny	-charakteryzuje wspólnotę rodzinną - wyjaśnia, że Święta Rodzina mieszkała w Nazarecie - wyjaśnia w jaki sposób może wywołać uśmiech na twarzy swoich rodziców -odkrywa, że pokarmem dla duszy jest modlitwa - wyjaśnia, że dziecko jest największym darem Boga dla rodziców - odkrywa, że w rodzinie uczymy się miłości do Boga i ludzi	- w modlitwie wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny - charakteryzuje obowiązki członków Świętej Rodziny - uzasadnia potrzebę używania słów: „proszę”, „dziękuję”, „przepraszam” - wyjaśnia pojęcie duszy - wymienia sposoby okazywania miłości w rodzinie - wskazuje na osobowe więzi w rodzinie	- wyjaśnia dlaczego Pana Jezusa nazywamy Dobrym Pasterzem - wymienia cechy Bożej rodziny, która jest przykładem miłości i dobrych relacji z Panem Bogiem i ludźmi - odkrywa jak ważne jest wspólne spędzanie czasu z rodziną - wyjaśnia znaczenie pojęcia „wolna wola” - uzasadnia, dlaczego należy okazywać posłuszeństwo rodzicom - charakteryzuje wspólnotę rodzinną	- wyjaśnia, że Kościół to rodzina dzieci Bożych - uzasadnia potrzebę modlitwy za rodzinę - wymienia przykłady budowania dobrych relacji w rodzinie - rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób - wyjaśnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego - uzasadnia, dlaczego należy okazywać szacunek i posłuszeństwo rodzicom, dziadkom

- wyraża w modlitwie wdzięczność za dar rodziny i bliskich - wymienia najbliższych członków rodziny świętego Jana Pawła II,	- wyjaśnia zwrot „modlić się w intencji” - odkrywa, że papież Jan Paweł II nazywał się Karol Wojtyła i urodził się w Wadowicach	- opisuje, co pomaga w dobrej modlitwie, a co w niej przeszkadza - określa zainteresowania Karola Wojtyły w wieku szkolnym,	- potrafi powiedzieć, że Pan Bóg pragnie, abyśmy wytrwale i ufnie modlili się za rodziców - potrafi powiedzieć, że każdy z nas jest powołany przez Boga Ojca do świętości	oraz innym członkom rodziny - wyjaśnia co znaczą słowa : „Pan Bóg pragnie, abyśmy wytrwale i ufnie modlili się za rodziców” - znajduje powiązania pomiędzy dzieciństwem Karola Wojtyły a jego świętością
Katechezy okolicznościowe cz. 2				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
- wyjaśnia, że w Wielkim Poście przeżywamy mękę i śmierć Pana Jezusa - wyjaśnia, że Pan Jezus zmartwychwstał w niedzielę - wyjaśnia, że w Boże Ciało kapłan niesie Pana Jezusa w procesji ulicami miast i wsi - dziękuje w modlitwie za łaski otrzymywane od Pana Jezusa przez cały rok szkolny	- odkrywa, że wielkopostne postanowienia pomagają w nawracaniu się - wyjaśnia, że świętujemy niedzielę jako pamiątkę zmartwychwstania Pana Jezusa - opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała - potrafi powiedzieć, że wakacje nie zwalniają z uczestnictwa we Mszy Świętej	- nazywa Wielki Post czasem poprawy i przepraszania Pana Boga za złe uczynki - odkrywa, że są świadkowie zmartwychwstania Pana Jezusa, wymienia ich - wyjaśnia pojęcia: monstrancja, procesja, baldachim - odkrywa, że wakacje to dar dla każdego z nas	- odkrywa, że to sam Pan Jezus pragnie, abyśmy nawracali się i wierzyli w Ewangelię - wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w swoim Kościele - wymienia sposoby uczestnictwa dzieci i dorosłych w procesji Bożego Ciała - potrafi powiedzieć, że podczas wakacji ma wiele okazji, by wychwalać Pana Boga za stworzony świat	- wyraża chęć przepraszania Pana Jezusa i poprawy postępowania - wyjaśnia, że zmartwychwstały Pan Jezus jest obecny w życiu każdego człowieka - określa Boże Ciało jako uroczystość, podczas której czcimy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie - wskazuje, że podczas wakacji ma wiele okazji, by swoim zachowaniem, słowem, postawą, realizować przykazanie miłości

Na ocenę niedostateczną uczniów: Nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą.

Ad. 6. Przewidywane osiągnięcia uczniów

— modli się modlitwą spontaniczną oraz: *Ojcze nasz, Zdrowaś Maryjo, Aniele Boży Przykazanie miłości, Nowe przykazanie, Wieczny odpoczynek,*

- poprawnie czyni znak krzyża, wyjaśnia, że modli się do Boga w Trójcy Jedynej, zna Osoby Boskie
- podaje kilka faktów z życia Świętych: Józefa, Brata Alberta, Ojca Pio, Jana Pawła II, Teresy od Dzieciątka Jezus, Mikołaja,
- nazywa Pismo Święte najważniejszą księgą chrześcijan
- podaje kilka faktów z życia postaci biblijnych: Abraham, Dawid, Jan Chrzciciel
- wskazuje kościół jako miejscem spotkania z Bogiem.
- wskazuje Kościół jako wspólnotę dzieci Bożych
- wyjaśnia że Pan Jezus jest obecny w kościele i sakramentach.
- nazywa Maryję matką Pana Jezusa i wszystkich ludzi.
- opowiada o poznanych wydarzeniach z życia Pana Jezusa
- wyjaśnia pojęcia: Bóg, amen, aniołowie, sumienie, dusza, dobro, zło, stworzenie, miłosierdzie, wskrzeszenie, Adwent, Wielki Post.
- wyjaśnia , że poprzez sakrament chrztu świętego należymy do wspólnoty Kościoła
- wyjaśnia wezwania zawarte w modlitwie *Ojcze nasz*.
- wymienia najważniejsze święta: Uroczystość Wszystkich Świętych, Dzień Zaduszny, Boże Narodzenie, Święto Trzech Króli, Wielkanoc, Boże Ciało.
- podaje daty Uroczystości Wszystkich Świętych, Dnia Zadusznego, Świąt Bożego Narodzenia, Trzech Króli
- rozpoznaje znaki i symbole religijne: krzyż, różaniec, Pismo Święte.
- stosuje pozdrowienia chrześcijańskie
- poprawnie zachowuje się w kościele i w miejscach kultu.
- –wraz z rodziną uczestniczy w Eucharystii i uroczystościach religijnych świętuje niedziele.
- –z szacunkiem odnosi się do rodziców, kapłanów, nauczycieli, rówieśników oraz osób z najbliższego otoczenia

Ad. 7. Wskazania dla katechety realizującego program katechezy w oparciu o podręcznik do religii wydawnictwa Święty Wojciech „ Pan Bóg jest naszym Ojcem.”

- poznawanie ucznia, jego możliwości psychoedukacyjnych, poziomu społecznienia, poziomu wiedzy z zakresu religii wyniesionej z domu lub przyswojonej podczas nauczania religii w przedszkolu. Katecheta musi mieć świadomość niejednolitego poziomu wiary i doświadczeń religijnych swoich uczniów

- umiejętne realizowanie celów katechezy: poszerzanie wiedzy religijnej, pogłębianie wiary, kształtowanie przekonań i postaw ucznia - dziecka Bożego. Na tym etapie najważniejsze będzie zwrócenie uwagi na dobroć Boga, który z miłości stworzył świat i pozwala się nim cieszyć we wspólnocie innych ludzi

- świadomość, że ewangelizacja uczniów jest tym skuteczniejsza im bardziej wypływa z osobistego przykładu katechety, który jest dla uczniów świadkiem miłości Bożej. Niezwykle ważna jest empatia, zainteresowanie poszczególnym uczniem, znajomość jego sytuacji rodzinnej i szkolnej, ciągłe budowanie pozytywnych relacji między uczniami. Wspólna zabawa i praca na katechezie, zaangażowanie katechety w działania pozalekcyjne o charakterze religijnym na terenie szkoły i parafii, a co za tym się wiąże: częste przebywanie z uczniami, sprzyja powstaniu atmosfery zaufania, przyjaźni i wzajemnej troski między katechetą a poszczególnym uczniem, zespołem klasowym, wspólnotą szkoły.